

Predmet: Ilija Jurišić - Tuzlanska kolona

Viši sud u Beogradu, Odeljenje za ratne zločine

Poslovni broj predmeta: K-Po2 53/10 (ponovljeno suđenje)

Glavni pretres: 16.10.2012.

Izveštaj: Milomir Matović, posmatrač FHP-a

Ispitivanje svedoka Mata Zrinića

Svedok je ranije ispitivan, i ostao je kod svog iskaza. U kasarnu „Husinska buna“ u Tuzli došao je 1992. godine iz Slovenije, kao deo jedinice JNA u kojoj je bio podoficir. Nije imao formalne sastanke oko izlaska iz kasarne. Od 01.05.1992. godine počinje da se priča o izlasku vojske, vode se pregovori o tome, vlada potpuna konfuzija. Tada nije bio upoznat kako formalno, tako ni iz medija sa događajem koji se desio u Sarajevu, u Dobrovoljačkoj ulici. Pre 15.05.1992. godine, u kasarnu dolaze rezervisti, njih oko 100 iz Požarnice, i odnose materijalna sredstva iz kasarne. Rezervisti su pozivani tokom cele 1992. godine, a pozivi su upućivani pripadnicima sva tri naroda. Nije mu poznato da je neka vojska napustila Tuzlu pre 15.05.1992. godine, osim pirotskog bataljona. Bio je u vojnoj uniformi 15.05.1992. godine. Pre izlaska kolone, pucao je iz svoje puške, na mesto van kasarne, kako bi umirio zabrinute rezerviste. Nije mu poznato da je taj dan ili ranije otvarana vatra na kasarnu. Iz kasarne je izašao u civilnom vozilu. Nalazio se na sredini kolone, ispred njega je bilo tridesetak vozila, i isto toliko iza njega. Video je kada su rezervisti u kamionu ispred njega podigli ciradu i rafalno pucali iz pušaka u vazduh, nakon čega su seli na svoja mesta. Nakon par minuta započela je intenzivna pucnjava, ne zna ko je na koga pucao. Vozač u njegovom vozilu, Zoran, ubijen je tada, pogođen je u grudí. Duž cele trase kretanja kolone, video je uniformisana lica.

Ispitivanje svedoka Budimira Nikolića

Svedok je ranije ispitivan, i ostao je kod svog iskaza. Nalazi se u statusu okrivljenog u razdvojenom postupku, povodom istog događaja, pred sudom u Srbiji. Izjašnjava se kao Srbin, i ne oseća da je ikada bio pripadnik muslimansko-hrvatskih formacija u Tuzli. U organima u Tuzli ravnomerno su bila zastupljena sva tri naroda u BiH. Bio je penzionisani policajac, da bi bio mobilisan aprila 1992. godine i postao član operativnog štaba stanice javne bezbednosti Tuzla. Na sastancima operativnog štaba nikada nije bilo reči o iseljavanju kasarne. Ne zna da je postojao krizni štab opštine Tuzla. Načelnik Meša Bajrić ga nikada nije obaveštavao o stavovima i odlukama kriznog štaba. Ne zna da je krizni štab ili operativni štab SJB Tuzla, doneo odluku da se napadne kasarna ili vojna kolona. Bio je na poslu 15.05.1992. godine, čekao je da dođe kolega da ga zameni. Zajedno sa Ilijom Jurišićem i Mešom Bajrićem, preko televizora je gledao kako kolona izlazi iz Tuzle. Preko radio veze je prvo čuo Ivicu Divkovića, koji je rekao da se puca po njima, pa potom još jedan takav poziv, i nakon trećeg takvog poziva, Meša Bajrić je rekao Iliji Jurišiću da prenese njegovu naredbu: „Na vatru odgovoriti vatrom.“ Između prvog i poslednjeg poziva za pomoć, prošlo je ne više od 5 minuta. Samo pucanje je trajalo dvadesetak minuta. Tog dana, oko 18h, došao je Jasmin Imamović koji je rekao da ide u kasarnu kao član komisije za

popis materijalnih sredstava. Oko 18:50h saznao je da će vojska izaći iz kasarne. Duž trase kretanja kolone bile su tri stanice rezervnog policijskog sastava. Događaj od 15.05.1992. godine nije bio predmet sastanaka u SJB Tuzla, kao ni predmet policijskog biltena.

Ispitivanje svedoka Jasmina Imamovića

Svedok je ranije ispitivan, i ostao je kod svog iskaza. Nalazio se na mestu sekretara opštinskog veća Tuzle 15.05.1992. godine. Odluka da se formiraju operativni i krizni štab opštine Tuzla, kao i sastav štabova, objavljena je u Službenom glasniku. Odluka je doneta za slučaj da se ratna dejstva prošire na Tuzlu. Nijedno telo opštine Tuzla nije zagovaralo ideju da se napadne vojska. 15.05.1992. godine, bio je član popisne komisije, na koje mesto ga je postavio gradonačelnik Selim Bešliagić. Selim Bešliagić mu je rekao da ide u kasarnu da popiše materijalna sredstva, i preneo mu je reči Mileta Dubajića: da će, ukoliko ne dođe popisna komisija, bombardovati Tuzlu. U kasarnu je došao sa Blagojem Stankićem i Benjaminom Fišekovićem. Mile Dubajić im je naredio da kontaktiraju Radio Tuzlu, da bi se obavestila javnost da vojska izlazi, i da sve prođe u redu. Po naredbi Mileta Dubajića našao se u koloni koja je izlazila. Bio je u vozilu sa Blagojem Stankićem i Benjaminom Fišekovićem. Vozilo je imalo radio vezu sa policijom. Nalazio se u sredini kolone koja se sporo kretala. Preko radio stanice je čuo pozive za pomoć i rečenicu „na vatru odgovoriti vatrom“, kada je pucnjava već trajala. Čuo je pravu grmljavinu od pucanja, nakon što je prošao raskrsnicu „Brčanska malta“, pucalo se i ispred njega i iza njega. Pre ovog događaja kroz Tuzlu su prošle brojne vojne kolone, i nikada nije bilo problema.